«Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώ στε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, δια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώ νιον» (Ιωάννης,γ΄:16).

Το παραπάνω εδάφιο είναι ένα από τα γνωστότερα του Ευαγγελίου και αποτελεί μέρος της συνομιλίας του Κυρίου Ιησού Χριστού με άρχοντα των Ιουδαίων, τον Φαρισαίο Νικόδημο, όταν αυτός πήγε μια νύχτα να μιλήσει μαζί Του. Αρχικά ο Νικόδημος είπε στον Κύριο: 'Ραββί, εξεύρομεν ότι από Θεού ήλθες διδάσκαλος• διότι ουδείς δύναται να κάμνη τα σημεία ταύτα, τα οποία συ κάμνεις, εάν δεν ήναι ο Θεός μετ' αυτού'. Ο Κύριος του απάντησε: 'Αληθώ ς, αληθώ ς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν του Θεού' , ο δε Νικόδημος ρώ τησε: ' Πως δύναται άνθρωπος να γεννηθή γέρων ων; μήποτε δύναται να εισέλθη δευτέραν φοράν εις την κοιλίαν της μητρός αυτού και να γεννηθή; '. Ο Κύριος διευκρίνισε λέγοντας: ' Αληθώ ς, αληθώ ς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. Το γεγεννημένον εκ της σαρκός είναι σαρξ και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος είναι πνεύμα… ' και ο Νικόδημος ξαναρώ τησε: 'Πως δύνανται να γείνωσι ταύτα;'. Ο Κύριος απάντησε και μεταξύ των άλλων είπε: ' … καθώ ς ο Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώ που, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώ νιον. Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώ στε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή. .'(Ιωάννης, γ΄:14-16), παρομοιάζοντας τη σωτηρία του ανθρώ που μέσω της πίστης στον σταυρωμένο και αναστημένο Ιησού Χριστό, με τη θεραπεία των δαγκωμένων από φίδια Ισραηλιτώ ν, που ελάμβαναν όταν έβλεπαν στο χάλκινο φίδι το οποίο έκανε και ύψωσε πάνω σε ξύλο με εντολή Θεού, ο Μωυσής (Αριθμοί, κα΄: 8,9).

Συνεπώ ς δεν ήρθε να κρίνει τον κόσμο ο Κύριος, αλλά να τον σώ σει. Ήρθε να ζήσει μια ζωή αγία ευεργετώ ντας όλους τους καταδυναστευμένους από τον διάβολο, να κηρύξει το ευαγγέλιο της Βασιλείας του Θεού και να πληρώ σει σαν αναμάρτητος που ήταν, για τις αμαρτίες όλων των ανθρώ πων, με τη θυσία Του πάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Βέβαια ο Κύριος σεβόμενος την ελευθερία κάθε ανθρώ που, μόνο όσους πιστεύουν σ' Αυτόν και τον επικαλούνται στη ζωή τους, τους καθαρίζει με το άγιο αίμα της θυσίας Του. Αυτούς ο Πατέρας Θεός τους αναγεννάει δια του λόγου Του (Α΄ Πέτρου, α΄:23) και δια του Αγίου Πνεύματος και τους κάνει παιδιά Του. Δηλαδή μορφώ νει ένα νέο πνεύμα στη ψυχή του πιστού ανθρώ που σύμφωνα με τον δικό Του χαρακτήρα, που μπορεί να νικά πάθη, κακές επιθυμίες και γενικά τα διάφορα έργα της σαρκός που κυριεύουν τον άνθρωπο και να ζει μια νέα ζωή με κύριο γνώ ρισμα, τον καρπό του Αγίου Πνεύματος (Γαλάτες, ε΄:19-26).

Ένα χαρακτηριστικό γραφικό παράδειγμα αναγέννησης είναι αυτό του αποστόλου Παύλου. Ο απόστολος Παύλος πριν γνωρίσει τον Χριστό, ήταν διώ κτης των ανθρώ πων του Θεού, των χριστιανώ ν, χάριν της θρησκείας του και του φανατισμού που αυτή του είχε επιβάλλει. Ο θρησκευτικός φανατισμός δεν αφήνει περιθώ ρια στον άνθρωπο να καταλάβει ποιο είναι το θέλημα του Θεού, παρά αισθάνεται ότι πρέπει να προστατεύει τα ήθη και έθιμα της θρησκείας του, βλέποντας τους άλλους σαν αιρετικούς. Έτσι αντιμετώ πιζε ο απόστολος Παύλος τους μαθητές του Κυρίου Ιησού. Όμως όταν ήρθε ο Κύριος στη ζωή του και τον αναγέννησε, τότε κατάλαβε το λάθος του, και έγινε και αυτός μαθητής και στη συνέχεια ο Κύριος τον έκανε απόστολο των εθνώ ν, με πολύ μεγάλο έργο και καρπό.

Είναι λοιπόν φανερό ότι με την αναγέννηση, ο Πατέρας Θεός ανοίγει τα πνευματικά μάτια του ανθρώ που και τότε βλέπει διαφορετικά την καθημερινότητα. Ο σκοπός της ζωής αλλάζει και πρωταρχική επιδίωξη του αναγεννημένου ανθρώ που είναι να κάνει το θέλημα του Πατέρα Θεού. Σύμφωνα με αυτό θα πρέπει ο αναγεννημένος πιστός να 'θάψει τον παλιό άνθρωπο' βαπτιζόμενος στο νερό, να βαπτισθεί στο Άγιο Πνεύμα και να πληρώ νεται σε όλη την επίγεια ζωή του με Αυτό, ώ στε να αγωνιστεί επιτυχώ ς τον καλό αγώ να, να διατηρήσει τη πίστη μέχρι τέλους και να εισέλθει ένδοξα στην ουράνια Βασιλεία (Πράξεις, β΄:38,39).

Αυτό διότι υπάρχει 'ο πλανώ ν την οικουμένην όλην και κατήγορος των αδελφώ ν ημώ ν'

, ο λεγόμενος διάβολος που μαζί με τους αγγέλους του, αγωνίζονται να πλανήσουν κάθε αναγεννημένο πιστό, ώ στε να μολύνουν την πίστη του και να τον κάνουν πάλι δούλο της αμαρτίας. Γι' αυτό κάθε παιδί του Θεού καλείται με τη νέα ζωή του, να δείξει ότι η αγάπη είναι αμφίδρομη. Δηλαδή πρώ τα φανερώ νεται η αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο με τη συγχώ ρηση των αμαρτιώ ν του και την αναγέννηση, αλλά στη συνέχεια, όπως είναι δίκαιο, ο ευεργετημένος άνθρωπος καλείται να δείξει και αυτός την αγάπη του προς τον Θεό, φυλάσσοντας τις εντολές Του (Ιωάννης,ιδ΄:15). Για να συμβαίνει αυτό θα πρέπει η αγάπη του ανθρώ που προς τον Θεό να κατέχει την πρώ τη θέση στην καρδιά του. Αλλιώ ς θα δημιουργηθούν προβλήματα, με άσχημες επιπλοκές. Για παράδειγμα, αν κάποιος αγαπάει την οικογένειά του ή την δουλειά του, περισσότερο από τον Ιησού Χριστό, τότε θα αδιαφορήσει για τα πνευματικά, όπως οι καλεσμένοι της παραβολής του μεγάλου δείπνου, αδιαφόρησαν στην πρόσκληση του οικοδεσπότη εξαιτίας επαγγελματικώ ν και οικογενειακώ ν υποχρεώ σεων (Λουκάς, ιδ:16-24).

Επίσης πρέπει να πούμε ότι η αγάπη μας στον Κύριο δοκιμάζεται και από φόβους, που ναι μεν είναι βάσιμοι κατά τα ανθρώ πινα δεδομένα αλλά όχι κατά Θεό. Για παράδειγμα οι μαθητές δοκιμάστηκαν όταν προστέθηκε σε αυτούς ένας πρώ ην διώ κτης, ο απόστολος Παύλος, γιατί δεν πίστευαν ότι είναι μαθητής και όλοι τον φοβόταν, μέχρι που ο Βαρνάβας τους ενημέρωσε για το πώ ς ο Κύριος τον επισκέφθηκε και τον άλλαξε. Η αγάπη μας προς αυτούς που θα φέρει ο Ιησούς Χριστός στην εκκλησία Του, πρέπει να είναι ένθερμη και να μην απορρίπτουμε, ούτε να φοβόμαστε κανέναν. Στην εκκλησία του Χριστού χωράνε όλοι όσοι έχουν ειλικρινά μετανοήσει και πιστέψει στον Ιησού Χριστό, άσχετα με το παρελθόν τους. Ενεργώ ντας έτσι κάθε παιδί του Θεού, θα αποτελεί και αυτό μέσο φανέρωσης της αγάπης του Θεού, μιας και θα εκπληρώ νει την αποστολή του σαν 'φως του κόσμου'.

Τέλος αναφέρουμε ότι η αγάπη του Θεού φανερώ νεται και με την απάντηση εκ μέρους Του σε αιτήματά μας, που είναι σύμφωνα με το θέλημά Του. Αφού ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός μας λέει: 'αιτείτε και θα σας δοθεί'
(Ματθαίος, ζ΄:7), θα δώ σει απάντηση ο ίδιος. Όταν ο άνθρωπος έρχεται σε αδυναμία στο να λάβει από μόνος του κάτι, τότε στρέφεται προς τον Θεό και στην αδυναμία του ανθρώ που η δύναμη του Θεού θα φανεί τέλεια, είτε με θετική είτε με αρνητική απάντηση στο αίτημά του (Β΄ Κορινθίους, ιβ΄:7-10).

**Συνοψίζοντας λέμε ότι η αγάπη του Θεού προς τον κόσμο, βασικά φανερώθηκε με την έλευση, το έργο, τη θυσία και την ανάσταση του Υιού Του Ιησού Χριστού και στη συνέχεια με την έλευση του Αγίου Πνεύματος. Μέσω αυτών, μπορεί κάθε άνθρωπος που πιστεύει, να γίνει κοινωνός θείας φύσεως με την αναγέννηση και τη βάπτιση στο Άγιο Πνεύμα και να λάβει και να εργάζεται τη σωτηρία της ψυχής του, εκτελώντας το θέλημα του Θεού στη ζωή του. Ο Κύριος υποσχέθηκε ότι εφόσον εξακολουθούμε να Τον ζητάμε, θα είναι μαζί μας σε όλο μας το βίο (Ματθαίος, κη΄:20). Γι' αυτό μας προτρέπει λέγοντας: 'Μείνατε εν εμοί, και εγώ εν υμίν'
(Ιωάννης, ιε΄:4). Εμείς ας μένουμε στην αγάπη Του, ζώντας καθώς Εκείνος θέλει. Αμήν!**